

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Nawras Bolbol przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sprawa C-31/09) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców — Bezpaństwowiec pochodzenia palestyńskiego, który nie wnosił o ochronę lub pomoc ze strony Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) — Wniosek o nadanie statusu uchodźcy — Odmowa z powodu niespełnienia warunków z art. 1A Konwencji dotyczącej statusu uchodźców sporządzonej w Genewie w dniu 28 lipca 1951 r. — Prawo tego bezpaństwowca do uznania statusu uchodźcy na podstawie art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2004/83/WE)

(2010/C 221/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nawras Bolbol

Strona pozwana: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság (Węgry) — Wykładnia art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12) — Bezpaństwowiec pochodzenia palestyńskiego, który nie ubiegał się o ochronę lub pomoc ze strony United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East [Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie] (UNRWA) i którego wniosek o przyznanie statusu uchodźcy został rozpoznany odmownie z powodu niespełnienia warunków przewidzianych w art. 1A Konwencji genewskiej — Prawo tego bezpaństwowca do uznania statusu uchodźcy na podstawie art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/83/WE

Sentencja

Do celów stosowania art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony, dana osoba korzysta z ochrony i pomocy agencji Narodów Zjednoczonych innej niż Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców, jeżeli osoba ta rzeczywiście otrzymuje tę ochronę lub tę pomoc.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-37/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Srodowisko naturalne — Gospodarowanie nielegalnie składowanymi odpadami — Dyrektywa 2006/12/WE — Dyrektywa 80/68/EWG)

(2010/C 221/14)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-B. Laiguelot, S. Pardo Quintillán i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. J. Lois i P. Lopes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 i 8 dyrektywy 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 114, s. 9), ujednoliconą dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów, jak również art. 3 i 5 dyrektywy 80/68/EWG dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. L 20, s. 43) — Składowisko odpadów w kamieniołomach wyłączonych z eksploatacji — Kamieniołomy „dos Limas, dos Linos e dos Barreiras” [Lourosa] — Brak kontroli

Sentencja

- 1) Nie podejmując koniecznych działań w ramach gospodarowania odpadami nielegalnie składowanymi w dawnych kamieniołomach w Limas i Linos, znajdujących się na terenie gminy Lourosa, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 4 i 8 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów, ujednolicającej dyrektywę 75/442/EWG Rady z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, jak również art. 3 i 5 dyrektywy 80/68/EWG Rady dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Portugalska pokrywa oprócz własnych kosztów, dwie trzecie kosztów Komisji Europejskiej. Komisja pokrywa jedną trzecią własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 czerwca 2010 r. — Barbara Becker przeciwko Harman International Industries Inc. i Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-51/09 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Słowny znak towarowy Barbara Becker — Sprzeciw właściciela słownych wspólnotowych znaków towarowych BECKER i BECKER ONLINE PRO — Ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Ocena podobieństwa oznaczeń pod względem koncepcyjnym)

(2010/C 221/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Barbara Becker (przedstawiciel: P. Baroniakians, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Harman International Industries Inc. (przedstawiciel: M. Vanhegan, barrister), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2008 r. w sprawie T-212/07 Harman Interna-

tional Industries przeciwko OHIM — Becker (Barbara Becker), na mocy którego Sąd stwierdził nieważność decyzji R 502/2006-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 7 marca 2007 r. uchylającej decyzję Wydziału Sprzeciwów odmawiającą rejestracji słownego znaku towarowego „Barbara Becker” dla towarów należących do klasy 9 w wyniku sprzeciwu wniesionego przez Harman International Industries, Inc.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 grudnia 2008 r. w sprawie T-212/07 Harman International Industries przeciwko OHIM — Becker (Barbara Becker) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Leo-Libera GmbH przeciwko Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(Sprawa C-58/09) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 135 ust. 1 lit. i) — Zwolnienie zakładów, loterii i innych gier losowych lub hazardowych — Warunki i ograniczenia — Uprawnienie do określenia przez państwa członkowskie)

(2010/C 221/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Leo-Libera GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Buchholz in der Nordheide